

РЕШЕНИЕ

№ 1090

гр. София, 21.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 01.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **7425** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.54, ал.4 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Образувано е по жалба на Столична община, район „В.“, чрез кмета, против Заповед № 18-5520/20.05.2021г. издадена от началник Служба геодезия, картография и кадастър-гр.С..

В жалбата се твърди, че оспорваната заповед е незаконосъобразна като издадена в нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби като се иска от съда да постанови решение, с което да я отмени. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответната страна - началник Служба геодезия, картография и кадастър-гр.С., редовно призован, не изпраща представител. С писмено становище от 09.02.2023г. оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли.

Заинтересованата страна – Ц. И. Д., редовно призована не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по оспорването.

Заинтересованата страна – К. И. Д., редовно призована не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по оспорването.

Заинтересованите лица – Н. Б. Д., И. Г. Д. и Н. Г. Д., в качеството си на наследници на починалия Г. Н. Д., редовно призовани не се явяват, не изпращат представител и не изразяват становище по оспорването.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, изразява становище за

основателност на жалбата.

Съдът, след като се запозна със събраните и приложени по делото писмени доказателства и след като изслуша становищата на страните, съдът прие следното от фактическа страна :

Производството пред административния орган е образувано по заявление с вх.№ 01-69405/09.02.2021г. от Ц. И. Д., К. И. Д. и Г. Н. Д. /починал/, с искане за изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрена със Заповед № РД-18-40/20.07.2011г. на изпълнителния директор на Агенция по геодезия, картография и кадастър. Същото се състои в нанасяне на имот с проектен идентификатор 12084.2761.2685, в съответствие с границите на част от бивша нива, описана в Нотариален акт № 140/16.08.1968г., попадаща в УПИ VI-2015, 2016, кв.26, по плана на [населено място], одобрен с решение № 18 по протокол № 68/17.01.2019г. За доказване на правото на собственост е представен Нотариален акт № 140, том XIX, дело № 3525/1968г., в който е описана придобитата от Н. Д. по замяна нива, с площ 5.5 дка, в местност „Полето“.

Наред с това е приложено и влязло в сила Решение от 31.01.2018г. на Софийски районен съд, постановено по гр.д.№ 14855/2016г., по силата на което е признато за установено, че Ц. И. Д., К. И. Д. и Г. Н. Д. /починал/ са собственици имоти с идентификатори 12084.2761.2014 и 12084.2761.2015.

По реда на чл.26, ал.1 от АПК, административният орган е изпратил съобщение до заинтересованите лица като в законоустановения срок е постъпило възражение от Столична община, район „В.“.

Въз основа на подаденото заявление и на приложените към него писмени доказателства, на основание чл.51, ал.1, т.2 и чл.54, ал.4 от Закона за кадастърта и имотния регистър, е издадена оспорваната в настоящето производство заповед, с която се нанася процесният имот, в съответствие с границите на част от нива, описана по-горе.

За изясняване на спорните факти е назначена и изготвена съдебно-техническа експертиза, приета и неоспорена от страните, от която се установява, че за м.„Т. махала“ има два кадастрални плана. Първият е изработен през 1960г. и по него процесният имот попада извън обхвата му, поради което и не е записан в разписните листи. Следващият е от 1988г., от който се установява, че като собственици на ПИ № 58, който е съседен на от север на ПИ № 101, са записани Ц. Д., К. Д. и Г. Д., а като собственик на ПИ 59 е записан Н. Д. от изчертаните върху плана хоризонтали, вещото лице е констатирало, че западно от нанесените в плана имоти е налично дърво, което момента представлява канал около 1м., а останалата част е засипана и върху нея е проектирана [улица]. При огледа на място, вещото лице е установило, че имотът не е заграден и не се ползва. Според експерта, няма данни дали ПИ с проектен идентификатор 12084.2761.2685 попада реално и дали е част от нивата от 5,5дка, описана в НА № 140, дело № 3525/1968, като и че само въз основа на този документ за собственост и записаната в него площ не е възможно да се определят конкретните граници на стария имот.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави своите правни изводи :

Жалбата е ДОПУСТИМА като подадена от лице, активно легитимирано да оспорва, в законоустановения преклузивен срок, насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения :

Оспорената заповед е издадена от надлежно оправомощен административен орган, в кръга на неговата материална и териториална компетентност, Заповедта е издадена в предвидената от закона форма и съдържа изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 АПК.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените, които да са ограничили правото на защита на страните и да са препятствали възможността им адекватно да я организират. Съгласно трайно установената практика на Върховен административен съд, съществено е това нарушението, наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание.

Актът обаче е издаден в противоречие с материалния закон.

Съгласно приложимата разпоредба на чл.51, ал.1 ЗКИР в новата ѝ редакция (ДВ, бр.49 от 2014г.), действаща към датата на издаване на заповедта и послужила като правно основание за същата - кадастралната карта и кадастралните регистри се поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на: 1. изменения в данните за обектите на кадастъра, настъпили след влизането в сила на кадастралната карта и кадастралните регистри; 2. непълноти или грешки. Съгласно чл.51, ал.2 от ЗКИР, измененията в кадастралната карта и кадастралните регистри по ал.1 се извършват от службата по геодезия, картография и кадастър по местонахождение на имота. В съответствие с разпоредбата на чл.54, ал.4 ЗКИР, измененията в кадастралната карта и кадастралните регистри на недвижимите имоти при отстраняване на непълнота или грешка се одобряват със заповед на началника на службата по геодезия, картография и кадастър по местонахождение на имота. Заповедта се придружава от скица-проект. Заповедта за одобряване на изменението се съобщава по реда на Административнопроцесуалния кодекс на заинтересованите лица, чиито права са засегнати от изменението. Съгласно чл.54, ал.6 ЗКИР, заповедите по ал.4 и 5 могат да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс пред административния съд по местонахождение на имота. Действително процесната заповед е постановена при действието на чл. 54, ал. 2 ЗКИР/след изм. ДВ бр. 49/13.06.2014г/, която гласи "Когато непълнотата или грешката е свързана със спор за материално право, тя се отразява в комбинирана скица и се отстранява в кадастралната карта и кадастралните регистри на недвижимите имоти въз основа на скица-проект след решаване на спора по съдебен ред". Отпадането на изискването на изготвяне на Акт за непълноти и грешки в производството по изменение на КК и КР, след изм. на чл. 51 - чл. 54 от ЗКИР / ДВ, бр. 49/2014 г./ не игнорира "спора за собственост" като основание за постановяване на отказ от началника на СГКК, видно от цитирания по-горе текст на ал. 2, чл. 54 ЗКИР. Нормата единствено въвежда ново задължение за административния орган за изготвяне на комбинирана скица, която отразява "застъпването" на претендираното право на собственост и това по действащата КК и КР и може да бъде приложена към исковата молба. В хода на настоящия процес категорично се обективира наличието на спор за материално право. Същият, най-често се изразява в това, че реална част от един недвижим имот е заснета към съседен имот или цял имот не е заснет като самостоятелен, а е инкорпориран в съседен имот. При уважен иск за собственост на недвижим имот, в диспозитива на съдебния акт следва да се установи правото на собственост, а когато правният интерес за предявяване на иска произтича от допуснатата в кадастралната карта непълнота или

грешка - да се посочи и в какво се състои същата. Съдебното решение, придружено от скица - проект, ще бъде основание за изменение на кадастралната карта от органите по кадастъра, както и за записване в кадастралния регистър на действителния собственик по реда на чл. 54, ал. 4 ЗКИР. Друг е въпросът, че не е необходимо той да е предявен пред гражданския съд, а е достатъчно противоречието в твърденията на страните, в какъвто смисъл е Решение № 3443 от 05.03.2020г. по адм. дело № 1232/2019г., II-ро отд. на ВАС. Административният орган се е мотивирал за липса на такъв спор, позовавайки се на Решение от 31.01.2018г. на Софийски районен съд. Видно от диспозитива обаче, съдът е признал за установено че Ц. И. Д., К. И. Д. и Г. Н. Д. /починал/ са собственици имоти с идентификатори 12084.2761.2014 и 12084.2761.2015., но не и по отношение на ПИ с проектен идентификатор 12084.2761.2685. Последното се установява и от заключението на вещото лице, което съдът изцяло кредитира, от което става ясно, че не може да се установи идентичност на процесния имот, с този по НА № 140/1968г., както и че не е част от нивата, описана в този акт. В този ред на мисли, страните имат възможността да разрешат спорът за материално право по отношение на този имот пред общия съд и едва след това иска изменение на КККР, чрез нанасянето му. Както вече се спомена, представеното по делото решение на СРС, оставено в сила от СГС, не е постановено по иск с правно основание чл.124, ал.1 ГПК или чл.108 ЗС по отношение на този имот, следователно не може да се приеме като правно основание за процедираното изменение на КК.

Въз основа на така изложените съображения съдът намира, че оспорената заповед се явява незаконосъобразна, като издадена в противоречие с материалноправните разпоредби и като такава следва да бъде отменена.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на оспорващата страна сторените по делото разноси в размер на 100лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение, своевременно поискани до приключване на устните състезания.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, II-ро отд., 28-ми състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № 18-5520/20.05.2021г. издадена от началник Служба геодезия, картография и кадастър-гр.С..

ОСЪЖДА Агенция по геодезия, картография и кадастър, [населено място] да заплати на Столична община сумата от 100 /сто/ лева разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да ес връчи на страните на основание чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: